

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D., a soudců Mgr. Václava Trajera a JUDr. Petra Černého, Ph.D., v právní věci **žalobce: Ing. J. N.**, bytem M. 2657, Ž., zastoupeného JUDr. Tomášem Těmínem, Ph.D., advokátem se sídlem v Praze, Karlovo náměstí 28, proti **žalovanému: Hejtmanovi Ústeckého kraje**, sídlem Velká Hradební 3118/48, Ústí nad Labem, **za účasti osoby zúčastněné na řízení: Ing. J. M.**, H. 2436/9, Ú.n.L., v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu,

t a k t o :

- I. **Určuje se, že předání Osvědčení člena zastupitelstva Ústeckého kraje Ing. J. M. ze dne 23.11.2012, jímž bylo osvědčeno, že se Ing. J. M. stal dne 23.11.2012 členem zastupitelstva kraje, bylo nezákonné.**
- II. **Žalovanému se zakazuje** zasahovat do pokojného výkonu žalobcova mandátu člena krajského zastupitelstva.
- III. **Žalovanému se přikazuje**, aby zrušil Osvědčení člena zastupitelstva Ústeckého kraje Ing. J. M. ze dne 23.11.2012.
- IV. **Žádný z účastníků nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce, zvolený do zastupitelstva Ústeckého kraje, se žalobou podanou proti Krajskému úřadu Ústeckého kraje na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu, doručenou soudu dne 10.1.2013, domáhal, aby soud vydal rozsudek:

„I. Žalovanému se zakazuje zasahovat do pokojného výkonu mandátu žalobce.

II. Žalovanému se ukládá, aby zrušil osvědčení vydané žalovaným o nastoupení osoby zúčastněné na řízení do funkce člena zastupitelstva Ústeckého kraje.“

V žalobě uvedl, že byl zvolen za politické hnutí Severočeši.cz (dále jen „Severočeši.cz“). Podmínkou, která byla žalobci dána ze strany Severočeši.cz, pro možnost zařazení na kandidátní listinu, bylo podepsání bílým rezignačního dopisu. K podpisu uvedeného dokumentu tedy došlo ještě před zvolením žalobce členem zastupitelstva, o čemž svědčí ověřovací doložka podpisu žalobce na stejnopisu dokumentu nazvaného „Oznámení o odstoupení z funkce člena zastupitelstva Ústeckého kraje.“ Dne 20.11.2012 se konalo první zasedání krajského zastupitelstva, kde žalobce vyjádřil svou svobodnou vůli a hlasoval v několika bodech jednání rozdílně, než další zastupitelé zvolení za Severočeši.cz. Po skončení konání zastupitelstva zaslalo hnutí Severočeši.cz dne 21.11.2012, bez jakéhokoli vědomí žalobce, žalovanému dokument nazvaný „Oznámení o odstoupení z funkce člena zastupitelstva Ústeckého kraje (dále jen „Oznámení o odstoupení“). Na tomto dokumentu však byly doplněny úředně ověřené podpisy členů politického hnutí Severočeši.cz Ing. B. S. a Ing. J. Z., kteří měli být údajně přítomni podpisu dokumentu žalobcem. Podepsané Oznámení o odstoupení mělo tedy sloužit pouze k nátlaku na žalobce, aby hlasoval dle pokynů uskupení Severočeši.cz. Poté, co se žalobce dozvěděl o tom, že bylo Oznámení o odstoupení doručeno žalovanému, neprodleně jej informoval o skutečnosti, že tento dokument byl vyhotoven ještě před zvolením žalobce zastupitelem kraje a že nevyjadřuje jeho skutečnou vůli vzdát se mandátu. Žalovaný však na to reagoval tak, že Oznámení o odstoupení obsahuje předepsané náležitosti a že nemá možnost změnit následky tohoto právního úkonu. Poukázal na stanovisko Ministerstva vnitra a konstatoval, že mu není dán prostor k vyšetření skutkového stavu. Následně došlo k vydání Osvědčení člena zastupitelstva Ústeckého kraje náhradníkovi, a to osobě zúčastněné na řízení. Žalobce poukázal na ustanovení § 34 a § 37 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník (dále jen „občanský zákoník“) s tím, že Oznámení o odstoupení není platným právním úkonem, neboť není možné, aby uvedený právní úkon vyjadřoval vůli směřující k zániku práv a povinností, které v době projevu vůle vůbec neexistovaly. Tvzení, že bylo Oznámení o odstoupení podepsáno ještě před zvolením dokazuje stejnopis dokumentu opatřený ověřovací doložkou ze dne 2.8.2012. Tuto skutečnost podporuje také fakt, že dokument, který byl doručen žalovanému není vůbec datován. Vzhledem k tomu, že podpis na Oznámení o odstoupení byl podmínkou pro zařazení žalobce na kandidátní listinu, nejednalo se o svobodný projev vůle žalobce. V této souvislosti odkázal žalobce i na ustanovení § 574 odst. 2 občanského zákoníku. Ing. B. S. a Ing. J. Z. svými podpisy stvrdili, že byli přítomni podpisu dokumentu žalobcem dne 22.11.2012, což vyplývá z ověřovací doložky, avšak žalobce se celý den s Ing. S. a Ing. Z. nesetkal, což může dosvědčit svědek J. H. a protokol o vedeném stavebním řízení ze dne 22.11.2012. Žalobce má za to, že vydáním osvědčení osobě zúčastněné na řízení podle § 49 odst. 2 zákona č. 130/2000 Sb., o volbách do zastupitelstev krajů (dále jen „zákon o volbách“) došlo k nezákonnému zásahu do pokojného výkonu mandátu žalobce.

Žalobce dále ve svém vyjádření ze dne 28.2.2013 uvedl, že má za to, že by žalovaným měl být Krajský úřad Ústeckého kraje a nikoliv hejtmán Ústeckého kraje, jak uvedl v žalobě. Žalobce poukázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp. zn. 8 As 84/2011 z něhož vyvodil ve vztahu k tomuto případu, že není možno chápat hejtmána kraje, jako samostatný správní orgán, podobně jako ředitele krajského úřadu. Žalovaným by tedy měl být krajský úřad. Zdůraznil, že meritem věci není otázka vydání osvědčení, ale nezákonný zásah do

pokojného výkonu mandátu žalobce. Uvedl, že nepopírá podpis Oznámení o odstoupení, avšak žalovanému byly následně sděleny takové skutečnosti, které zásadně měnily celou situaci. Ve svém stanovisku k věci ze dne 18.12.2012 Ministerstvo vnitra vyjádřilo názor, že Oznámení o odstoupení je platné a mandát žalobce zanikl, čímž aprobovalo nepřístojné praktiky.

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že není na místě považovat ho za žalovaného ve věci, zvláště proti vůli žalobce, který sám za žalovaného označil Krajský úřad Ústeckého kraje. K věci poukázal na to, že mu bylo dne 22.11.2012 doručeno Oznámení o odstoupení žalobce. S vědomím, že hejtman kraje není orgánem, který rozhoduje o platnosti či neplatnosti obdrženého odstoupení z funkce, byl tento dokument prověřen. Podle § 48 odst. 2 písm. c) zákona o volbách zaniká mandát člena zastupitelstva kraje okamžikem, kdy hejtman obdrží písemné oznámení o odstoupení z funkce člena zastupitelstva kraje. Oznámení o odstoupení nepochybně splňovalo veškeré formální požadavky, neboť bylo v písemné podobě, opatřené vlastnoručním podpisem žalobce, byla z něj patrná existence vůle žalobce k zániku jeho mandátu a nevykazovalo ani žádné jiné nedostatky co do určitosti a srozumitelnosti. Nebyl tedy dán důvod pochybovat o tom, že se jedná o odstoupení žalobce z funkce zastupitele. Následně žalovaný vydal nastupujícímu náhradníkovi dne 4.12.2012 osvědčení podle § 49 odst. 2 zákona o volbách. Osvědčení nezakládá náhradníkovi členství v zastupitelstvu kraje, nejde o konstitutivní správní akt, ale pouze se jím deklaruje skutečnost, že náhradník nastoupil za člena zastupitelstva, jehož mandát se uprázdnil. Žalovaný není správním orgánem, který by byl nadán pravomocí rozhodovat o tom, zda je odstoupení platné či nikoliv. V neposlední řadě je nutné poznamenat, že zákon o volbách neupravuje změnu či rušení osvědčení vydaného podle § 49 odst. 2 zákona o volbách. Vzhledem k tomu, že ustanovení § 65 zákona o volbách vylučuje aplikaci správního řádu na postupy podle tohoto zákona s výjimkou postupu podle § 57 a § 58, nelze postupovat například ani podle § 156 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“). Dne 6.12.2012 bylo doručeno žalovanému „Oznámení o neplatnosti podání odstoupení“ a následně došlo k písemné komunikaci mezi žalovaným a žalobcem. Žalovaný poukázal na stanovisko Ministerstva vnitra, které obdržel dne 18.12.2012, ve kterém ministerstvo vnitra vyjádřilo názor, že mandát žalobce platně zanikl a tento svůj názor i poté potvrdilo. Úkony žalovaného byly činěny a posuzovány i s ohledem na právní závěry Nejvyššího správního soudu ve věci vedené pod sp. zn. 8 As 84/2011 a Krajského soudu v Plzni ve věci sp. zn. 57 A 45/2011. Ač jsou obě tato rozhodnutí vydávaná ve věci zániku mandátu obecního zastupitele, lze právní závěry aplikovat i na případ krajského zastupitele. Žalobcem aplikované ustanovení § 574 odst. 2 občanského zákoníku upravuje v závazkové části občanského zákoníku prominutí dluhu a aplikace tohoto ustanovení je nepřiměřená k dané situaci. S odkazem na citovanou judikaturu má žalovaný za to, že žalobce je zcela odpovědný za své činy, a proto pokud podepíše rezignaci na mandát zastupitele kraje, je povinen nést právní důsledky s tím spojené.

V replice ze dne 30.5.2013 žalobce opět zopakoval své právní závěry spočívající v tom, že ačkoliv Oznámení o odstoupení obsahovalo všechny formální náležitosti, nejednalo se o skutečný projev vůle. Z tvrzení žalovaného, že nemůže přezkoumávat věcnou správnost Oznámení o odstoupení, vyplývá, že se žalobce dostal do nepříznivé situace, kterou nemá možnost zvrátit. Žalobcem předložené Oznámení o odstoupení ze dne 2.8.2012 mělo především prokázat, že i k podpisu Oznámení o odstoupení, které bylo zasláno žalovanému, došlo ještě před volbami. Žalobce nechal jedno vyhotovení opatřit ověřovací doložkou, a to

právě za tímto účelem. Jestliže bylo Oznámení o odstoupení podepsáno ještě před vznikem mandátu, nemohlo se jednat o skutečnou a svobodnou vůli, která je k platnému odstoupení potřeba.

Při jednání soudu dne 1.7.2013 právní zástupce žalobce odkázal na svá dosavadní vyjádření a uvedl, že žalobce podepsal Oznámení o odstoupení, avšak v úplně jiný den a za jiných okolností, než jak prezentuje žalovaný. Dotyčnou listinu podepsal dne 2.8.2012, což dokládá stejnopis této listiny, kterou si žalobce nechal opatřit úředně ověřeným podpisem. Kategoricky popírá, že by k podpisu rezignační listiny došlo až dne 22.11.2012, navíc v přítomnosti Ing. S. a Ing. Z. Trval na tom, že vůle vtělená do Oznámení o odstoupení nebyla svobodná a vážně míněná, a proto je neplatná. Má za to, že žalovaný bezprávně použil Oznámení o odstoupení, navíc v rozporu s platným českým právním řádem. Žalobce jednoznačně popřel, že by se dne 22.11.2012 byl jen na krátkou dobu setkal s Ing. B. S. a Ing. J. Z. Ing. S. však předával blanketní rezignaci spolu s dalšími listinami před volbami.

Při tomtéž jednání soudu pověřená pracovnice žalovaného rovněž odkázala na dosavadní vyjádření žalovaného a uvedla, že žalovaný učinil všechny kroky na základě rozporovaného Oznámení o odstoupení s tím, že pro něj byl důležitý okamžik, kdy tato listina byla doručena do podatelny jeho úřadu. Dále doplnila, že žalovaný si vyžádal k danému případu i stanovisko Ministerstva vnitra, přičemž tento správní orgán poskytl hned dvě stanoviska, v nichž dovodil správný postup žalovaného. Pověřená pracovnice žalovaného má za to, že Oznámení o odstoupení z funkce je platné, přičemž je stěžejí předpokládátné, že by zkušenosti komunální politici učinili namítané pochybení. K tomu ještě doplnila, že vlastní obsah rozporovaného Oznámení o odstoupení neuvádí samotné datum podpisu této listiny, nýbrž toliko zachycuje datum, kdy došlo k jejímu opatření úředně ověřenými podpisy Ing. S. a Ing. Z.

Při jednání dne 14.10.2013 žalobce v reakci na písemné vyjádření žalovaného ze dne 11.10.2013 mimo jiné uvedl, že nechtěl svým jednáním před podáním žaloby nic skrytě sledovat. Po volbách je však nucen čelit nezákonnému postupu ze strany žalovaného, kdy bez jeho vědomí byla použita blanketní rezignační listina, aniž by žalobce chtěl rezignovat z funkce člena zastupitelstva Ústeckého kraje. Žalobce odmítl nést jakoukoliv odpovědnost za jednání jeho „nástupce“ Ing. J. M. Pověřená pracovnice žalovaného při tomtéž jednání soudu setrvala na závěru, že je žaloba nedůvodná. Žalovaný jednal v dané situaci správně, neboť neměl prostor jednat jinak.

Osoba zúčastněná na řízení, Ing. J. M., uvedla, že řádně obdržel od hejtmána Ústeckého kraje mandát zastupitele Ústeckého kraje, a proto tento mandát bez dalšího osobně řádně vykonával, tj. osobně se zúčastnil jednání a hlasování zastupitelstva Ústeckého kraje, neboť je to jeho povinnost.

Soud provedl podle § 52 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“) výslech svědků, a to Ing. J. M., J. H., Ing. B. S. a Ing. J. Z.

Ing. J. M. ve své svědecké výpovědi mimo jiné uvedl, že je členem Severočechů.cz, a to teprve několik měsíců, neboť předtím byl nezávislým kandidátem. V Severočechách.cz nevykonává žádnou funkci, pouze je zastupitelem města Ústí nad Labem, kde je členem finančního výboru a také je zastupitelem Ústeckého kraje. Dále svědek vypověděl, že měl povědomost o tom, že účast na kandidátní listině byla podmiňována podpisem blanketní

rezignační listiny. Dozvěděl se o tom pouze letmo a neformálně, a to tehdy, když byl někým tázan, zda podepsal obdobnou blanketní rezignační listinu. Svědek si však již nevzpomíná, kdo byl tím tazatelem. Svědek tedy zaregistroval pouze tento jediný případ, kdy se zmiňovala jakási blanketní rezignační listina. K tomu dodal, že tehdy nebyl ve struktuře Severočechů.cz a tudíž se ani nepodílel na sestavování kandidátky v úzkém slova smyslu. Svědkovi byly známy mnohé podmínky Severočechů.cz vůči kandidátům, avšak naprosto neměl žádnou povědomost o podmínce podpisu blanketní rezignační listiny.

J. H. v postavení svědka mimo jiné uvedl, že v listopadu 2012 působil jako radní na Městském úřadu v Žatci a žalobce byl místostarostou města Žatec. Dne 22.11.2012 se žalobcem poobědval, přičemž žalobce zmínil mnoho skutečností včetně jednání v případě manželů T., avšak žalobce vůbec nehovořil o své rezignaci. Tehdy dne 22.11.2012 měl se žalobcem delší oběd, neboť při něm řešili pracovní záležitosti, a to v rozmezí mezi 11 až 12 hodinou, kdy se setkali, a 14 až 15 hodinou, kdy pracovní záležitosti dořešili. Svědek si vybavuje, že měli zarezervovaný stůl v restauraci U Orloje v Žatci, avšak si již nevybavuje, popřípadě mu není známo, kam žalobce zamířil z oběda. K dotazu pověřené pracovnice žalovaného, zda může potvrdit, že se žalobce setkal, popřípadě nesetkal dne 22.11.2012 s Ing. S. a Ing. Z. uvedl, že může potvrdit to, že v době jejich pracovního oběda žalobce nebyl v kontaktu s těmito osobami. K tomu dodal, že Ing. Z. nezná osobně a Ing. S. zná zběžně z doby, kdy působil jako policista v Žatci.

Ing. B. S. uvedl při své svědecké výpovědi mimo jiné, že žalobce zná skrze JUDr. H. J., která mu o žalobci řekla asi půl roku až rok před krajskými volbami s tím, že jej označila za vhodného kandidáta pro Severočechy.cz. za Louny, přičemž jej měla znát z jeho působení v Euroregionu. V rámci krajských voleb volební subjekt Severočeši.cz zažil špatnou zkušenost se svými kandidáty, jako např. s panem B., kterému Severočeši.cz zaplatili finančně náročnou volební kampaň, avšak tento kandidát Severočechy.cz posléze opustil a přidal se k ČSSD. Z tohoto důvodu se vedení Severočechů.cz, tedy svědek, dále Ing. Z. a JUDr. J. dohodli na tom, že bude zapotřebí učinit určité opatření vůči dalším kandidátům, a to v podobě podpisu blanketní rezignace a čestného prohlášení – jakéhosi etického kodexu Severočechů.cz. K podpisu listiny Oznámení o odstoupení z funkce člena zastupitelstva Ústeckého kraje (č.l. 11 soudního spisu) ze strany svědka došlo dne 22.11.2012 v přítomnosti Ing. Z., a to v pravé poledne v Žatci, kdy k ověření podpisu svědka a Ing. Z. došlo na Městském úřadu v Žatci. Tehdy svědek s Ing. Z. do Žatce přijeli na plánovanou schůzku se žalobcem, kterou naplánoval Ing. Z., kdy cílem bylo projednat žalobcovo setrvání v krajském zastupitelstvu. Důvodem této schůzky byl fakt, že krátce po krajských volbách byla potřeba hlasovat za Severočechy.cz jednotně, na což byl žalobce opakovaně výslovně upozorňován, avšak ten těchto upozornění nedbal a hlasoval odlišně od Severočechů.cz, přestože byl i vyzván k tomu, aby se neúčastnil hlasování. Tehdy dne 22.11.2012 svědka a Ing. Z. při jednání se žalobcem museli vidět i úřednice Městského úřadu v Žatci, s tím, že jejich přítomnost by měly zaznamenat i kamery na úřadu. Při schůzce byl žalobce vyzván k podpisu nové rezignační listiny, která vypadala identicky jako ta na č.l. 11, ovšem nebyla nikterak před vyplněna. Tento postup žalobce důrazně odmítl s tím, nechť se použije případně stará listina – Oznámení o odstoupení založené na č.l. 11 soudního spisu. To následně bylo svědkem a Ing. Z. učiněno. Když se ve vestibulu úřadu ptali na cestu za žalobcem, šel právě žalobce výtahem do vestibulu. Následoval zhruba 20-30 vteřinový dialog mezi žalobcem a Ing. Z., který skončil sdělením o případném použití původního Oznámení o odstoupení. K tomu

svědek dodal, že žalobce jim tehdy sdělil, že dotyčnou rezignační listinu můžou použít. Dle svědka byl žalobce srozuměn s tím, že za Severočechy. cz. musí skončit díky svému nepřekonatelnému odporu ke komunistům, který se projevil při krajském hlasování. Dále svědek doplnil, že vlastní sjednání schůzky činil Ing. Z., a to patrně telefonicky. K dotazu právního zástupce žalobce kolika kandidátům Severočechům.cz. byly dány k podpisu předem dotyčné dvě listiny – čestné prohlášení a blanketní rezignační listina, svědek uvedl, že skoro všem kandidátům, vyjma pár jednotlivců ze Severočechů.cz. K tomu svědek dodal, že osobně tyto dvě listiny podepsal, přičemž by měly být uloženy u Ing. Z. Svědek měl za to, že obě listiny podepsal i Ing. Z. Ihned poté, co si nechali ověřit úřední podpisy, s Ing. Z. sedli do auta a z Žatce jeli do Ústí na Krajský úřad za hejtmánem odevzdat rezignační listinu. Před podpisem čestných prohlášení a blanketních rezignačních listin byli všichni poučeni o tom, k čemu se zavazují a proč tak činí s ohledem na špatnou zkušenost s kandidátem B. K tomu svědek dodal, že při dalších volbách by odstoupil od dobrovolného podepisování těchto listin a striktně by trval na jejich podepsání předem od všech kandidátů, jestliže to bude legální postup.

Na to žalobce reagoval tak, že ve čtvrtek dne 22.11.2012 se osobně účastnil provozní schůzky pracovního týmu příspěvkové organizace Chrám chmele a piva cz., která se uskutečnila v jeho kanceláři na úřadu. Na doklad tohoto tvrzení založil do spisu čestné prohlášení J. Š. Dále žalobce uvedl, že dotyčná schůzka se uskutečnila do 10.00 hodin a pak byl žalobce osobně účasten až do oběda ve věci jednání stavebního úřadu v terénu v záležitosti manželů T. Poté následoval pracovní oběd s J. H., a to v restauraci U Orloje cca do 14.00-15.00 hodin. Dále žalobce dodal, že při hlasování krajského zastupitelstva se pouze v šesti případech zdržel hlasování, a to, aby nepodpořil kandidáty KSČM, a jinak vždy shodně hlasoval jako Severočeši.cz. Žalobce trval na tom, že svědkem Ing. S. popisovaná schůzka se nikdy neuskutečnila. O své údajné rezignaci se žalobce dozvěděl až dne 6.12.2012 od novináře, který se jej tázal na jeho rezignaci. Poté se žalobce ihned vypravil na Krajský úřad Ústeckého kraje a sháněl hejtmána, a protože jej nesehnal, tak alespoň panu R. a do podatelny úřadu předal Oznámení o neplatnosti podání – Odstoupení z funkce kandidáta.

Ing. J. Z. v postavení svědka mimo jiné vypověděl, že žalobce poznal až před krajskými volbami. Tehdy se kolegové svědka zmínili o žalobci jako o vhodném kandidátovi za Žatecko pro Severočechy.cz. Počítalo se s dobrým volebním výsledkem u žalobce, a proto byl dán do popředí kandidátky, což se ovšem posléze ukázalo jako chyba, neboť volební očekávání se nenaplnilo a Severočeši.cz. ztratili cca polovinu voličů na Žatecku. Celá záležitost vznikla díky špatné zkušenosti s kandidátem B. před čtyřmi lety, který po krajských volbách přeběhl k ČSSD, ačkoliv jeho volební výsledek stál Severočechy.cz. hodně financí. Aby se zamezilo v dalších volbách tomuto přeběhlictví, tak bylo učiněno opatření v podobě podepisování čestných prohlášení a blanketních rezignací, a to ještě před volbami jednotlivými kandidáty Severočechů.cz. Tento postup odpovídal tehdy všeobecnému požadavku jednotlivých kandidátů reprezentující jednotlivé regiony, přičemž s ním souhlasil i žalobce. Sám žalobce tyto podpisy od spolukandidátů zajišťoval, přičemž následně podepsané své listiny a listiny ostatních spolukandidátů předložil vedení Severočechů.cz. To bylo předtím, než se odevzdávali oficiální volební kandidátky. K dalšímu dotazu soudu, zda svědek může blíže popsat okolnosti podpisu listiny založené na č.l. 11, svědek uvedl, že k jejímu podpisu ze strany svědka v Žatci předcházela špatná zkušenost se žalobcem při hlasování na ustavujícím krajském zastupitelstvu. Tehdy se před zahájením Severočeši.cz

dohodli na jednotném postupu při hlasování, který bez výhrad odsouhlasil i žalobce a ani nic předem neavizoval ohledně svého kategorického postoje vůči KSČM. Ovšem posléze při hlasování žalobce hlasoval jinak než Severočesí.cz. Následně se žalobcův odlišný postoj při hlasování důkladně projednával s celým vedením a zastupiteli Severočechů.cz a bylo navrhováno, aby v případě žalobce byla použita jeho blanketní rezignace. Svědek se však rozhodl situaci se žalobcem ještě řešit, a proto si s ním dojednal schůzku v Žatci. Schůzka se uskutečnila asi 3-4 dny po ustavujícím zastupitelstvu dne 22.11.2012, což koresponduje úřadně ověřenému podpisu na č.l. 11. Na schůzku se s ním vydal Ing. S. a uskutečnila se kolem 12.00-13.00 hodiny ve vstupních prostorách Městského úřadu v Žatci. Tehdy žalobce zrovna sjel výtahem dolů a schůzka se uskutečnila před výtahem. Jednalo se o krátké setkání, které nepřineslo žádný výsledek, neboť se žalobce odmítal ve věci bavit a svědkovi a Ing. S. sdělil, ať odevzdají jeho Oznámení o odstoupení, poté, co žalobce odmítl na místě podepsat nové Oznámení o odstoupení. Poté se svědek s Ing. S. vypravili na úřad nechat si úředně ověřit své podpisy na původní rezignační listině. Chvilí museli čekat, neboť byla polední pauza. Celou návštěvu svědka a Ing. S. v úřadu v Žatci by měl zaznamenávat kamerový systém tohoto úřadu. Žalobcův odlišný postoj při hlasování svědka hluboce zklamal, a to obzvláště, když žalobci bylo opakovaně nabízeno, aby se zdržel hlasování. Při cestě ještě Ing. S. z auta telefonoval do kanceláře hejtmána, aby dojednal schůzku. V kanceláři hejtmána se asi na 10 minut setkali s hejtmánem, kterému předali rezignaci žalobce. Tehdy bylo zřejmé, že hejtmán není ze vzniklé situace rád, obdobně jako svědek. Dále svědek doplnil, že rezignaci žalobce nechali v kanceláři hejtmána, která ji musela následně dát do podatelny. V textu čestného prohlášení nebylo obsaženo výslovné upozornění na to, že se zapovídá spolupráce s KSČM. Svědek v této souvislosti zdůraznil, že se v rámci Severočechů.cz všeobecně předpokládalo, že po volbách bude vzájemná spolupráce s KSČM, např. v rámci dvoukoalice. Svědek trval na tom, že tato skutečnost musela být žalobci před volbami známa.

Dále soud provedl důkaz kopiemi listin, a to protokolem Městského úřadu v Žatci ze dne 22.11.2012, č.j. MUZA 31536/2012 (č.l. 6-8), Osvědčením o zvolení žalobce členem zastupitelstva Ústeckého kraje ze dne 14.11.2012 (č.l. 9), Oznámením o odstoupení z funkce člena zastupitelstva Ústeckého kraje ze dne 2.8.2012 (č.l. 10), Oznámením o odstoupení z funkce člena zastupitelstva Ústeckého kraje ze dne 22.11.2012 (č.l. 11), dopisy žalobce žalovanému ze dne 13.12.2012 a 20.12.2012 (č.l. 12-15), dopisy žalovaného žalobci ze dne 11.12.2012 a 18.12.2012 (č.l. 16-19), stanovisky Ministerstva vnitra ze dne 18.12.2012 a ze dne 8.2.2013 (č.l. 32-33, č.l. 60), Osvědčením člena zastupitelstva Ústeckého kraje, Ing. J. M., ze dne 23.11.2012 (č.l. 56), Oznámením o neplatnosti podání odstoupení ze dne 6.12.2012 (č.l. 58) a dále originálem čestného prohlášení J. Š. (č.l. 97).

Soud provedl porovnání kopií dokladů založených v soudním spise s originály předloženými stranami a dospěl k závěru, že se shodují.

Předmětnou žalobu na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného soud posoudil podle části třetí třetího dílu hlavy druhé s.ř.s. Žalobou na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu se podle § 82 odst. 1 s.ř.s. může každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, domáhat ochrany proti takovému zásahu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný. Podle ust. § 87 odst. 1 s.ř.s. platí, že soud o této žalobě rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí; pokud soud rozhoduje pouze o určení toho, zda zásah byl nezákonný,

vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu. Podle ust. § 87 odst. 2 s.ř.s. platí, že soud rozsudkem určí, že provedený zásah byl nezákonný, a trvá-li takový zásah nebo jeho důsledky anebo hrozí-li jeho opakování, zakáže správnímu orgánu, aby v porušování žalobcova práva pokračoval, a přikáže, aby, je-li to možné, obnovil stav před zásahem. Žalovaným je pak podle ust. § 83 s.ř.s. správní orgán, který podle žalobního tvrzení zásah provedl.

Nejvyšší správní soud již ve svém rozsudku ze dne 8.8.2012, 8 As 84/2011, www.nssoud.cz (odst. 76), uvedl, že zastupitel, který tvrdí, že jeho mandát nezanikl ze zákona rezignací, se může domáhat ochrany žalobou proti nezákonnému zásahu podle § 82 s.ř.s. Není tedy v daném případě pochyb, že žalobce využil správního prostředku ochrany a je aktivně legitimován k podání žaloby.

Soud se musel dále zabývat i dalšími podmínkami řízení, a to zejména pasivní legitimací, která je jak žalobcem, tak samotným žalovaným zpochybňována. Žalobce v žalobě označil jako žalovaného Krajský úřad Ústeckého kraje (dále jen „krajský úřad“). Krajský úřad naopak v podání ze dne 22.2.2013 namítl nedostatek jeho pasivní legitimace, a to zejména s odůvodněním, že osvědčení vydané Ing. J. M. (osobě zúčastněné na řízení) ve smyslu ustanovení § 49 odst. 2 zákona o volbách, mu bylo předáno hejtmanem Ústeckého kraje, a nikoliv krajským úřadem. Žalobce i nadále setrval na svém stanovisku, že žalovaným je krajský úřad. Žalovaný hejtman rovněž popřel svoji žalobní legitimaci.

Soud po pečlivém posouzení procesních podmínek soudního řízení dospěl k závěru, že žalovaným je hejtman Ústeckého kraje a nikoliv krajský úřad.

Žalobce v podání ze dne 28.2.2013 zdůrazňuje, že meritem žaloby není otázka vydání osvědčení zúčastněné osobě, ale nezákonný zásah do pokojného výkonu mandátu žalobce obecně. Základní podmínkou, aby k tvrzenému nezákonnému zásahu vůbec mohlo dojít, je ovšem vydání předmětného osvědčení. Pokud mělo dojít k nezákonnému zásahu do pokojného mandátu žalobce, tak výchozím předpokladem, k němuž lze vázat počátek a navazující důsledky nezákonného zásahu, je bezesporu vydání (předání) předmětného osvědčení. Pokud by nebylo vydáno osvědčení, nenastal by tvrzený nezákonný zásah do pokojného mandátu žalobce. Dále není nijak zpochybněno, že předmětné Osvědčení bylo zúčastněné osobě předáno žalovaným.

Dle ustanovení § 83 s.ř.s. je žalovaným správní orgán, který podle žalobního tvrzení provedl zásah. Z ryze gramatického výkladu tohoto ustanovení by bylo možno pokládat za žalovaného toliko toho, kdo jím byl v žalobě žalobcem označen. Avšak v usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12.10.2004, 5 Afs 16/2003, www.nssoud.cz, které se sice nevztahuje na řízení o ochraně před nezákonným zásahem, ale na řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu, Nejvyšší správní soud shledal, že v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu podle ustanovení § 65 a násl. s.ř.s. není osoba žalovaného určena tvrzením žalobce, ale kogentně ji určuje zákon (s.ř.s.). Tyto závěry je možno dle usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 28.8.2008, 2 Aps 4/2008, www.nssoud.cz, přiměřeně aplikovat i na řízení o ochraně před nezákonným zásahem.

Podle žalobce má nezákonný zásah spočívat v předání osvědčení osobě zúčastněné na řízení podle ustanovení § 49 odst. 2 zákona o volbách, jakožto dokladu o tom, že se tato osoba jako náhradník po odstoupení žalobce stala novým členem zastupitelstva Ústeckého kraje,

čímž měl být zasaženo do pokojného výkonu mandátu žalobce jako člena zastupitelstva Ústeckého kraje.

Dle ustanovení § 49 odst. 1 a 2 zákona o volbách předává osvědčení náhradníkovi z kandidátní listiny téže politické strany, politického hnutí nebo koalice hejtman příslušného kraje. Je třeba důsledně rozlišovat mezi tím, zda je členům zastupitelstva kraje vydáváno osvědčení o zvolení ve smyslu ustanovení § 46 zákona o volbách, které je vydáváno krajským úřadem, a předáním osvědčení náhradníkovi po uprázdnění mandátu v zastupitelstvu kraje, přičemž samotné předání v sobě zahrnuje i vydání osvědčení. V druhém případě osvědčení předává hejtman. Dle soudu nelze směřovat vydání osvědčení o zvolení (na počátku volebního období) dle ustanovení § 46 zákona o volbách s předáním osvědčení po uprázdnění mandátu člena zastupitelstva dle ustanovení § 49 odst. 2 zákona o volbách, neboť zákonodárce přesně vymezil, za jakých podmínek je možné jednotlivá osvědčení vydat, a také odlišil subjekty, které jednotlivá osvědčení vydávají, resp. předávají. V souzené věci bylo předmětné osvědčení osobě zúčastněné na řízení předáno žalovaným. Vzhledem k této skutečnosti se nezákonného zásahu mohl dopustit toliko žalovaný, a nikoliv krajský úřad, který v dané věci žádné osvědčení nepředal. Tím je současně splněna procesní podmínka řízení předvídaná ustanovením § 83 s.ř.s., neboť tvrzený nezákonný zásah byl proveden výlučně žalovaným.

Soud se při svém zkoumání dále zabýval otázkou, zda je možno žalovaného, tj. hejtmana Ústeckého kraje, považovat za správní orgán ve smyslu ustanovení § 83 s.ř.s. Toto ustanovení nicméně nelze vykládat bez souvislosti s ustanovením § 4 odst. 1 s.ř.s. Vymezení správního orgánu v ustanovení § 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s. je vázáno na oblast veřejné správy, proto musí být vykládáno z hlediska pravomoci ve správním soudnictví, a tedy i pokud jde o ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu. Soud znovu odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 8.12.2012, č.j. 8 As 84/2011, ve kterém je výslovně uvedeno, že vydání osvědčení náhradníkovi do funkce zastupitelstva obce dle ustanovení § 56 odst. 2 zákona č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, v pozdějším znění, je přezkoumatelné soudem v rámci správního soudnictví, a to žalobou na ochranu před nezákonným zásahem. Soud neshledává žádný důvod, aby tento závěr nemohl být přiměřeně použit i na projednávanou věc, neboť se jedná o typově obdobný případ, tj. vydání osvědčení náhradníkovi jako novému členovi zastupitelstva kraje. Vzhledem k této skutečnosti lze dospět k jednoznačnému závěru, že předání osvědčení hejtmanem dle ustanovení § 49 odst. 2 zákona o volbách je způsobilé, aby proti němu mohlo být brojeno žalobou na ochranu před nezákonným zásahem. Žalovaný vydaným osvědčením, jakožto aktem veřejné správy směřujícím proti jednotlivci, přičemž tento pojem zároveň nelze podřadit pod rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 65 s.ř.s., mohl zasáhnout sféru práv a povinností žalobce. Z těchto předestřených skutečností je zjevné, že předání osvědčení hejtmanem ve smyslu ustanovení § 49 odst. 2 zákona o volbách je přezkoumatelné soudem, neboť tento akt podléhá pravomoci správních soudů, tudíž v intencích těchto úvah je potřebné na žalovaného nahlížet jako na správní orgán ve smyslu ustanovení § 83 s.ř.s.

Podle zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o krajích“) je hejtman jedním z orgánů kraje, stejně jako krajský úřad. Z tohoto důvodu nelze přistoupit na argumentaci prezentovanou žalobcem v jeho podání ze dne 28.2.2013, kde hejtmana považuje za funkční složku v rámci vnitřní organizace krajského úřadu, čímž ho srovnává s postavením ředitele krajského úřadu. Soud se s tímto závěrem neztotožňuje, neboť

hejtman není součástí krajského úřadu ani jiného orgánu kraje. Nadto je ještě příležité zmínit, že ustanovení § 61 odst. 3 písm. g) zákona o krajích stanovuje, že hejtman vykonává další úkoly v samostatné nebo přenesené působnosti, pokud jsou mu svěřeny zastupitelstvem, radou nebo tak stanoví zákon. V tomto ustanovení zákona o krajích je tedy předvídáno, že hejtman může být zmocněn speciálním zákonem k provedení některých aktů či úkonů, tj. např. k předání osvědčení dle ustanovení § 49 odst. 2 zákona o volbách, čímž vykonává pravomoc v oblasti veřejné správy. Postavení hejtmána jako žalovaného zde tak vyplývá z ustanovení § 49 odst. 2 zákona o volbách ve spojení s ustanovením § 61 odst. 3 písm. g) zákona o krajském zřízení.

Soud tedy uzavírá, že není pochyb o tom, že žalovaným ve věci je hejtman Ústeckého kraje a soud tak může přistoupit k meritornímu uvážení o tvrzeném nezákonném zásahu do mandátu žalobce.

Soud konstatuje, že v České republice je zastupitelská demokracie jak v celostátní úrovni, tak na úrovni obcí, založena na tzv. reprezentativních (volných) mandátech (srov. např. rozsudky NSS ze dne 18.1.2011, 1 Ao 2/2010, odst. 147; ze dne 21.8.2003, 5 A 159/2002, www.nssoud.cz). Reprezentativní mandát je vykonáván dle vlastního svědomí a vědomí jeho nositele, který není závislý na vůli politické strany či stranických kolegů. Tento mandát je vykonáván v zájmu všeho lidu (čl. 23 odst. 3 Ústavy), případně jeho části omezené na obyvatele obce, jde-li o člena zastupitelstva obce [viz § 69 odst. 3 a 4 zákona č. 128/2000, o obcích (dále jen „zákon o obcích“)]. Reprezentativní mandát není vykonáván v zájmu jen určité části voličů nebo politické strany, která nositele reprezentativního mandátu nominovala. Ústavní soud v minulosti označil veškeré úvahy o imperativním mandátu, jehož nositel je vázán programem politické strany, za nesouladné s principy moderního konstitucionalismu (viz usnesení ÚS ze dne 19.11.2012, I. ÚS 1856/12, www.usoud.cz).

Nositel reprezentativního mandátu vykonává mandát v souladu se svým slibem a není vázán žádnými příkazy (viz čl. 26 Ústavy, § 69 odst. 4 zákona o obcích). Soud konstatuje, že právní úprava mandátu člena zastupitelstva kraje vykazuje jistou odlišnost od právní úpravy poslaneckého a senátorského mandátu i mandátu člena obecního zastupitelstva, neboť novelou č. 231/2002 Sb., účinnou od 1.1.2003, došlo ke zrušení ustanovení § 33 odst. 4 zákona o krajích, které znělo: „*Člen zastupitelstva vykonává svůj mandát osobně a v souladu se svým slibem a není přitom vázán žádnými příkazy.*“

Soud se tedy zabýval otázkou, zda došlo ke změně charakteru mandátu člena krajského zastupitelstva. Předně je nutno konstatovat, že nedošlo ke změně slibu člena zastupitelstva kraje, který je podobný ostatním slibům nositelů mandátu, a to záměrně (srov. Důvodovou zprávu k zákonu č. 129/2000 Sb., tisk č. 423, III. volební období Poslanecké sněmovny, 1999, k § 37). Podle § 33 odst. 2 zákona o krajích slib zní: „*Slibuji věrnost České republice. Slibuji na svou čest a svědomí, že svoji funkci budu vykonávat svědomitě, v zájmu kraje a jeho občanů a řídit se Ústavou a zákony České republiky.*“ V ustanovení § 34 odst. 2 zákona o krajích je členovi zastupitelstva kraje uložena mimo jiné i povinnost hájit zájmy občanů kraje. Podle Důvodové zprávy k zákonu č. 231/2002 Sb. (tisk č. 1157, III. volební období Poslanecké sněmovny, 2001, k bodu 55-58) nemělo se tedy jednat o zrušení ustanovení § 33 odst. 4 zákona o krajích, ale o přesun tohoto ustanovení ze systematických důvodů, avšak ve výsledku došlo ke zrušení bez náhrady. Ani sám zákonodárce při zrušení ustanovení § 33 odst. 4 zákona o krajích tak neuvažoval o změně charakteru mandátu. Na základě shora

uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že se na reprezentativnosti mandátu člena zastupitelstva kraje ničeho nezměnilo, neboť i nadále je zastupitel vázán svým slibem, který vyjadřuje jeho závazek pouze ve vztahu k České republice, ke kraji a jeho občanům a nikoliv k jiným subjektům práva, zejména politické straně, na jejíž kandidátce byl zvolen. Z reprezentativního mandátu člena zastupitelstva kraje tak jednoznačně vyplývá zákaz přijímat pokyny a příkazy od jiných subjektů, jsou-li v rozporu s jeho svědomím.

Vzhledem k tomu, že oznámení o odstoupení z funkce člena zastupitelstva kraje podle § 48 odst. 2 písm. b) zákona o volbách postrádá bližší úpravu tohoto jednostranného úkonu, je nutno předmětné Oznámení o odstoupení žalobce ze dne 22.11.2012, doručené žalovanému téhož dne, posoudit podle občanského zákoníku (srov. § 853 občanského zákoníku, rozsudek NSS ze dne 8.8.2012, 8 As 84/2011, www.nssoud.cz; nález ÚS ze dne 29.1.2008, Pl. ÚS 72/06, www.usoud.cz).

Podle § 39 občanského zákoníku je neplatný právní úkon, který svým obsahem nebo účelem odporuje zákonu nebo jej obchází anebo se přičí dobrým mravům.

V daném případě bylo bezpochyby z výsledků svědků Ing. B. S. a Ing. J. Z. zjištěno, že motivem k sepsu a předložení k podpisu předmětného Oznámení o odstoupení z funkce člena zastupitelstva kraje bez datace jako jedné z podmínek pro zařazení na kandidátku, byla snaha zabránit tzv. politickému přeběhlictví. Předmětné odstoupení z funkce bylo skutečně žalobcem podepsáno již před krajskými volbami v roce 2012, což vyplynulo jak z tvrzení žalobce, tak z výpovědi svědků S., Z. a v obecné rovině i svědka M. S tím koresponduje i listinný důkaz, a to Oznámení o odstoupení s ověřeným podpisem žalobce ze dne 2.8.2012, tedy ještě před krajskými volbami. Účelem tohoto úkonu měl být tedy závazek kandidáta politické strany Severočeši.cz dodržovat stranickou linii a zároveň měl být pojistkou proti přechodu do jiné politické strany. Soud o tomto účelu Oznámení o odstoupení s ohledem na svědecké výpovědi svědků S. a Z. nemá pochyb. To potvrzuje i využití tohoto blanketního Oznámení o odstoupení ihned poté, co žalobce hlasoval jinak, než byla dohoda členů politické strany Severočeši.cz zasedajících v zastupitelstvu Ústeckého kraje. Žalobce tak učinil proto, že nechtěl podpořit KSČM, neboť to bylo v rozporu s jeho svědomím.

Je nepochybné, že v daném případě se účel právního úkonu spočívajícího v podpisu nedatovaného Oznámení o odstoupení z funkce člena zastupitelstva kraje (resignace) dostal do rozporu s účelem zákona o krajích, který je založen na reprezentativním mandátu člena zastupitelstva kraje, jenž nesmí být vázán žádnými příkazy pod hrozbou ztráty mandátu, k čemuž mělo v daném případě Oznámení o odstoupení z funkce člena zastupitelstva kraje sloužit. Soud konstatuje, že v daném případě je podpis nedatovaného odstoupení z funkce člena zastupitelstva kraje před krajskými volbami, jehož účelem je zajištění stranické disciplíny, absolutně neplatným právním úkonem podle § 39 občanského zákoníku, neboť jeho účel obchází účel reprezentativního mandátu zakotveného v § 33 odst. 2 a § 34 odst. 2 zákona o krajích. Tento právní úkon nelze konvalidovat, a proto není rozhodné, zda žalobce dal dne 22.11.2012 souhlas s využitím této listiny. Z tohoto důvodu soud nevyhověl návrhu na provedení důkazu záznamem z kamerových systémů Městského úřadu v Žatci, neboť se nejednalo o důkaz, který by mohl přinést jiné právní posouzení věci. Soud tak považuje za bezvýznamné vést dokazování k tomu, zda se dne 22.11.2012 konala schůzka žalobce se svědky S. a Z. V daném případě je navíc nutno poukázat i na to, že je nerozhodné, kdy byl

tento právní úkon učiněn, neboť by byl absolutně neplatným i v případě, kdy by byl učiněn až po volbách.

Soud si je vědom těžkostí, které vznikají v praktické politice při nejednotnosti členů zastupitelstva kraje jedné politické strany, nicméně tyto těžkosti nelze řešit v rozporu s principy volebního práva. Deklarace prosazování určitého programu strany či závazek setrvání v politické straně členů politické strany po celé funkční období tak mohou mít pouze politické a morální důsledky, nikoliv důsledky právní, jak se o to snažili Severočeši.cz. S ohledem na shora uvedené skutečnosti soud žalobu shledal důvodnou, a proto ve výroku ad I. určil podle ustanovení § 87 odst. 2 s.ř.s., že předání osvědčení osobě zúčastněné na řízení, která nastoupila k výkonu svého mandátu na základě absolutně neplatného úkonu, o tom, že se stala členem zastupitelstva Ústeckého kraje, bylo nezákonné, protože nebyly splněny podmínky pro zánik mandátu žalobce, neboť Oznámení o odstoupení z funkce člena zastupitelstva kraje ze dne 22.11.2012 nebylo platným právním úkonem.

Vzhledem k tomu, že protiprávní stav stále trvá ve výroku ad II. rozsudku bylo podle § 87 odst. 2 s.ř.s. zakázáno žalovanému pokračovat v zasahování do pokojného výkonu žalobcova mandátu.

Výrokem ad III. rozsudku bylo podle § 87 odst. 2 s.ř.s. uloženo žalovanému, aby nezákonné osvědčení osoby zúčastněné na řízení zrušil, neboť bylo vydáno, aniž byly splněny zákonné podmínky. Vzhledem k tomu, že zákon o volbách na podobnou situaci nepamatuje, jde tedy o mezeru v zákoně a zrušení osvědčení není postupem podle zákona o volbách ve smyslu ustanovení § 65 zákona o volbách, lze při zrušení osvědčení aplikovat ustanovení § 156 odst. 2 správního řádu.

Žalobce měl v projednávané věci plný úspěch, přesto soud shledal, že jsou dány důvody zvláštního zřetele podle § 60 odst. 7 s.ř.s., které vedly soud k závěru, že není na místě přiznat žalobci náhradu nákladů řízení. Soud vzal v úvahu, že sám žalobce na počátku učinil absolutně neplatný úkon tím, že podepsal blanketní Oznámení o odstoupení, přičemž si byl vědom jeho problematičnosti, neboť si nechal ověřit svůj podpis na jednom stejnopise, aby bylo zřejmé, kdy bylo Oznámení o odstoupení učiněno. Žalobce se tak domáhal neplatnosti svého vlastního úkonu a stál tak na počátku vzniku tohoto právního sporu. Žalovaný se dozvěděl o tom, že žalobce zpochybňuje své odstoupení až poté, co vydal osvědčení člena zastupitelstva náhradníkovi, tj. osobě zúčastněné na řízení, které shledal soud nezákonným a uložil jeho zrušení. Tyto skutečnosti vedly soud k závěru, že je spravedlivé, aby v daném případě nesl žalobce své náklady soudního řízení sám, a proto žádnému z účastníků výrokem ad IV. rozsudku nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je

posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 14.10.2013

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová